

Posudek bakalářské práce bc. Hany Barylové *Psí víno Anny Blažičkové*

Ve své bakalářské práci se bc. Hana Barylová soustředila na detailní analýzu prózy Anny Blažičkové *Psí víno*. Zaměřila se zejména na analýzu základních stavebních prvků Blažičkového textu, tedy na formální členění, koherenci textu, kompoziční postupy, dále na využití jazykových prostředků z hlediska lexikálního, syntaktického, stylistického. Zaměřuje se rovněž na rozvíjení vyšších významotvorných složek, jako jsou postavy prózy, motivické konstanty či klíčová témata.

Práce Hany Barylové vznikala za poměrně specifických okolností, přesto práce postihuje základní prostředky Blažičkového textu v hierarchii a v relativně vymezeném celku. Pokud bych měl coby vedoucí možnost soustavnější četby, upozornil bych zejména na tyto problematické momenty: autorka hovoří v úvodu i v průběhu práce o tom, že jako metodu zvolila tzv. literárněvědný rozbor. Jde o to, že pod pojmem literárněvědný rozbor rozumíme celou škálu různorodých technik a postupů, nejen tedy jazykovou analýzu. Přesnější by bylo hovořit a rozboru lexikálních či stylotvorných prostředků, resp. rozboru významotvorných slovesných prostředků, což by přesněji vystihovalo povahu autorčina postupu. Dále se autorka zaštiťuje tím, že cílem práce „není vyčerpávající popis ani interpretace ideové náplně díla“ (3). Figuru o nemožnosti vyčerpávajícího popisu můžeme chápat jako pochopitelnou úlitbu časové tísně, do které se autorka s přípravou práce dostala, závažnější je ovšem deklarovaný odstup od tzv. „ideové“ složky díla, resp. od interpretace díla obecně. Je totiž zřejmé, že jakkoli mnohmluvné může být chápání slova „ideový rozbor“, akt interpretace, jak mnohokrát dokázal mimo jiné autorčin manžel literární teoretik Přemysl Blažíček, je neodmyslitelný od jakéhokoli vykladačského úkonu tváří v tvář celku díla, čili jednoduše řečeno – interpretujeme, i když jako by „jen“ popisujeme frekvenci toho kterého slova v konkrétním díle. Ostatně, totéž metodologické hledisko připomíná i Karel Hausenblas, na

jehož práci *Výstavba jazykových projevů a styl* se autorka odvolává. V neposlední řadě je třeba zmínit to, že jakkoli autorka v závěrečném seznamu sekundární literatury předkládá reprezentativní výbor z kritických ohlasů Blažičkové práce, ve vlastním textu však s tímto okruhem sekundární literatury příliš nepracuje, což do jisté míry ochuzuje spektrum analýzy.

Práci Hany Barylové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji velmi dobře – dobře podle výsledku obhajoby.

26. 8. 2014

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.